



ה' אדר תשפ"א  
17 פברואר 2021

**הנדון: התייחסותנו לתזכיר החוק לתיקון פקודת בריאות העם (תיקון מס' ... ) (נגיף הקורונה  
החדש – מסירת מידע על מתחסנים) (הוראת שעה), התשפ"א-2021**

1. לאחר בחינה נוספת של תזכיר החוק ודיונים בהנהלת הרשות להגנת הפרטיות (להלן: **הרשות**), להלן התייחסותנו **העדכנית** לתזכיר החוק.
2. בפתח הדברים נציין כי מדובר בהצעת חוק בעלת השלכות משמעותיות על פרטיותם של תושבי ישראל, ולו בשל העובדה שהיא מאפשרת העברת מידע לכלל הרשויות המקומיות בנוגע למי מתושביהן התחסן לנגיף הקורונה.
3. ברמת המדיניות, הרשות חולקת על הנחת המוצא שבבסיסו של תזכיר החוק, ולפיה ראוי שהרשות המקומית תקבל מידע רפואי רגיש על תושביה, ובעזרתו תעסוק בעידוד פעולה כזו או אחרת מצד התושבים, חשובה ככל שתהיה (ואין חולק על חשיבותה של ההתחסנות). מיותר לציין כי ככלל הרשויות המקומיות אינן מקבלות מידע רפואי על אודות תושביהן, ועידוד התחסנות אינו מסוג הפעולות שרשות מקומית מבצעת.
4. מטבע הדברים, כל העברת מידע רפואי על אדם לגורם שאינו רפואי, ללא הסכמתו, פוגעת באופן ממשי בפרטיותו ומעוררת קשיים בהיבטים שונים. זאת, בפרט כשמדובר בהעברת מידע לרשויות מקומיות, בדגש על רשויות מקומיות קטנות בהן עובדי הרשות בסבירות גבוהה מכירים באופן אישי חלק ניכר מהתושבים. נבהיר, כי גם בהינתן ההוראה האוסרת על עובד הרשות המקומית לעסוק בעידוד התחסנות של אדם שהוא מכיר או סבור שהוא צפוי להכיר, וההתחייבות לשמירת סודיות, עדיין מדובר בחשיפת עובדי הרשות המקומית למידע רפואי רגיש על תושבי הרשות, שחלקם מוכרים להם אישית (בפרט כשמדובר ברשות קטנה), על כל המשתמע מכך.
- כמו כן, בהינתן רגישות המידע, העברתו לגורמים נוספים אף טומנת בחובה סיכוני אבטחת מידע ומגבירה את הסיכוי לדליפתו.
5. משיקולים אלו ואחרים, אנו סבורים כי יש להותיר את העיסוק בעידוד התחסנות באמצעות קשר ישיר עם התושבים, לגורמים המוסמכים לעסוק במידע רפואי – קרי, קופות החולים ומשרד והבריאות. ככל שהרשויות המקומיות מעוניינות להציע הטבות ממוקדות לתושבים המתחסנים, יש לפתח מנגנון אלטרנטיבי לפיו הקשר בין הרשות לבין אותם תושבים יבוצע באמצעות קופות החולים או משרד הבריאות.



6. בהינתן שהחוק ממילא מגביל את יכולתה של הרשות המקומית לכרוך בין עידוד ההתחסנות לבין הפעלת סמכויות ומתן שירותים על ידי הרשות המקומית, ספק אם לרשות המקומית יתרון על פני קופות החולים כגורם מעודד התחסנות, ואם קיים יתרון כזה, האם הוא מצדיק העברת מידע רפואי רגיש, בהיקפים עצומים, לכלל הרשויות המקומיות במדינת ישראל.
7. אף אם נקודת המוצא היא שיש לרשויות המקומיות יתרון כלשהו בתחום זה, הרי שבהינתן סט הכלים המוגבל שבידי הרשות המקומית לתמרץ את תושביה להתחסן (כמוצע בחוק), לטעמנו ניתן להסתפק בהעברת מידע סטטיסטי בדבר פלח אוכלוסייה רלוונטית שלגביה יש צורך בעידוד התחסנות, באופן שיאפשר לרשות המקומית לפנות לקהלי יעד באופן רוחבי, לפי שיעור ההתחסנות באותם קהלים, מבלי לפעול בדרך חודרנית של העברת מידע רפואי רגיש על התושבים עצמם.
8. לפיכך, עמדת הרשות להגנת הפרטיות היא שהחוק אינו נחוץ, וטומן בחובו פגיעה משמעותית בפרטיות, תוך שקיים ספק לגבי ההצדקה לפגיעה זו.
9. ככל שיוחלט לקדם את החוק חרף כל האמור וחרף הפגיעה בפרטיות הטמונה בו, אנו סבורים כי לכל הפחות יש להוסיף להצעת החוק את ההוראות הבאות, על מנת לייצר הסדר מידתי יותר:
- א. איסור על העברה לרשות המקומית של מידע על מי שאינם נדרשים להתחסן לפי הנחיות משרד הבריאות (כגון מחלימים, ילדים עד גיל 16, או אנשים שעל פי המידע שבידי משרד הבריאות אינם יכולים להתחסן מטעמים רפואיים). זאת, מתוך הבנה כי באוכלוסייה זו ממילא אין מקום לעודד התחסנות, ועל כן מדובר **במידע עודף** שאינו נדרש להגשמת תכלית החוק. כמו כן, כיוון שמדובר באנשים הנמנים על קבוצות אוכלוסייה שונות, הסיבה לכך שהם אינם רלוונטיים לעידוד ההתחסנות ממילא לא תחשף בפני עובדי הרשות המקומיות.
- נוסח מוצע – "לא יועבר לפי סעיף זה מידע על אודות מי שלפי הנחיות המקצועיות של המנהל ידוע למשרד הבריאות כי אינו נדרש להתחסן".
- ב. יש להבהיר בסעיף 20ט(ב) לתזכיר החוק כי בעת בחינת העברת מידע לרשות מקומית כזו או אחרת, על משרד הבריאות לשקול בין היתר את שיעור ההתחסנות באותה רשות. לפיכך, מוצע להוסיף כי "בעת העברת מידע לעובד רשות מקומית יש לשקול בין היתר את שיעור ההתחסנות באותה רשות".
- ג. יש להגביל, בחוק עצמו או בנוהל שיאושר על ידי משרד הבריאות, את כמות העובדים המוסמכים ברשות המקומית שיהיו בעלי גישה למידע שיתקבל ממשרד הבריאות, בהתאם לגודל הרשות המקומית או לפרמטר רלוונטי אחר שייקבע.